

Laodicea

Dc, 15/09/2021 per Ruth Giordano

[Des del diàleg](#)

Aquest mes d'agost vàrem tenir l'oportunitat de caminar per els carrers de Laodicea, Esmirna, Pergam i Efes. Quatre de les set ciutats que el apòstol Joan anomena en el seu llibre de l'Apocalipsi, i que avui pertanyen a Turquia.

Quan entres a les runes museu vius una experiència francament única i impactant. He estat en els fòrums romans i les ruïnes de ciutats, uns indrets -excepte Esmirna- que tenen una peculiaritat i es que malgrat els terratrèmols i les invasions i la manca de protecció, han mantingut intacta la seva fisonomia, de manera que quan t'hi endinses, tens la sensació que estàs travessant la barrera del temps i de l'història. Pots gairebé sentir les seves olors, el soroll i el anar i venir de la seva gent.

Es molt d'agrair que la UNESCO estigui present fent una tasca de recuperació i manteniment de les ciutats, malgrat ser molt lenta i feixuga.

Cada una d'elles et corprenen per algun detall o imatge diferent: Efes pel seu carrer principal i la seva monumental biblioteca, la famosa biblioteca de Cels. Pergam per el seu teatre que te una alçada de vertigen.

Però Laodicea, tot i ser on els treballs d'excavació i rehabilitació estan més endarrerits, em va fer una impressió especial. No podria expressar gaire bé el perquè, però possiblement es deu a que, enmig de les runes de l'antiga església, es troben transcrits els 60 decrets que es van aprovar en el Concili de Laodicea entre el 343-381 dC.

Francament, després de 5 anys de formació a la facultat de teologia i de 34 anys d'exercir la pastoral i ensenyar el text bíblic i l'història cristiana, una vegada més constato allò que m'explicaven els meus mestres del Liceo Italiano, que la millor manera d'ensenyar la història és al lloc on es va succeir.

Llegir cadascun dels decrets, enmig d'aquell espai. Tancar els ulls i visualitzar els creients, que feia realment poc que se sentien lliures per poder exercir la seva fe. Uns creients que havien d'anar regulant la seva vida enmig del seu context i de la seva història. Visualitzar aquell concili que va tenir una gran transcendència a l'hora de fixar el cànon bíblic. Tot això em va recordar aquesta visió d'Església Universal, amb totes les seves diversitats i denominacions, perseguida o lliure, i que a mi em confirma en la convicció de la presència de Déu en mig del seu poble al llarg de l'història i dels temps!

“El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran”

Evangelí de Mateu 24:35